

minescu, al cărei debut ni l-au asii și vrednici prieteni și admiratori ene -Petru Raiu și Ion Jabinschi. Aflet și le spunem „Bine ați venit spiritul”.

Da Dabija, asistată de cei doi protagoniști Ion Jabinschi și Petru Raiu.

ca spațiul revistei Literatura și în trecere în revistă numele căminului inaugurarea Galeriei de Artă Internațional Eminescu, care și aprecierile față de creația în artă și protagoniști și, în particular, au zis: **doamna Svetlana Plătar**, decanul Facultății de Arte

pe Nistru (Pastel)

Design;**domnul Valeriu Jasițar**, artist plastic, fondatorul facultate; **domnul Igor Căță**, lector universitar;**doamna Octavia** în studiul artelor, conferențier reprezentând Academia de Arte Plastice);**domnul Anatol Ciocan** artist și consultant la Centrul Cultural Brâncuși”;**doamna Eleonora** în studiul artelor, conferențier la Universitatea Pedagogică de Stat

realizăm cele expuse în cadrul într-o singură frază, ea, proces în următoarea constatare: **te culorile curcubeice, dar ofeșc pretutindeni, ni se re-lăpt un concert magnific al ză dintr-o cugetare a celebrului Iacrocio (1798- 1863).**

Mihai MORĂRAȘ,

Bustul unui erou la Universitatea din Tiraspol

În 1992 în Transnistria a fost un război crunt, început de Rusia împotriva tânărului stat Republica Moldova, pentru că cetățenii acestei țări, odată cu trecerea la alfabetul latin, arborarea tricolorului și refuzul Chișinăului de a oficializa limba rusă, îndrăzniseră să spere la o Reunire apropiată cu Patria-Mamă, România.

Rusia nu are de gând să-și scoată armata din Transnistria nici astăzi, problema transnistreană rămânând și acum, la 27 de ani de la declanșarea războiului de pe Nistru pentru apărarea independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova, un „conflict înghețat”. În acel conflict armat care a durat câteva luni și-au pierdut viața circa 400 de cetățeni, aproape 1200 au fost răniți, s-a soldat și cu persoane dispărute, inclusiv din rândul populației civile.

Separatiștii au fost susținuți deschis de Armata a 14-a a Rusiei, cu un efectiv de peste șase mii de militari, ofițerii ruși fiind implicați nemijlocit în lupte; iar unități militare rusești și muniții continuă să se afle și azi pe teritoriul din stânga Nistrului.

Un bust al sergentului-major de poliție **Ghenadie Iablocikin**, unul dintre primii polițiști căzuți în lupta pentru integritatea Republicii Moldova, în decembrie 1991, a fost dezvelit la 1 martie curent la Chișinău, în curtea **Universității de Stat din Tiraspol**, din sectorul Buiucani al capitalei.

Instalarea bustului în curtea Universității este un gest de omagiu și onoare eternă pentru cei care au luptat pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova, au declarat reprezentanții autorităților de la Chișinău.

Au trecut deja 27 de ani de la declanșarea războiului de pe Nistru, dar amintirile au rămas vii, în primul rând pentru familiile celor căzuți la datorie, pentru întreg poporul rănile încă mai sângerează.

Frumoasa și demna inițiativă a fost a Universității de Stat din Tiraspol cu sediul la Chișinău.

Avându-l pe rectorul UST, dr., prof. univ. **Eduard Coropceanu**, și pe post de moderator, la începutul manifestării a răsunat Imnul Republicii Moldova, apoi a urmat un minut de reculegere.

Liniștea și tăcerea s-au așternut pe chipurile celor prezenți la inaugurare: combatanți, rude, polițiștii de la Brigada de Poliție cu Destinație Specială „Fulger”, care au format garda de onoare în jurul monumentului; inclusiv profesori, studenți, formatori de opinie, cercetători științifici, responsabili din cadrul direcțiilor raionale de învățământ, profesori de liceu din raioanele Republicii Moldova, participanți la Conferința republicană a cadrelor didactice, care a avut loc în perioada 1-2 martie la UST.

Rectorul UST **Eduard Coropceanu** a vorbit emoționant despre polițistul-erou căzut la datorie, despre Universitatea care a fost până în ultimele clipe în toilul războiului, unica instituție din Tiraspol deasupra căreia a stat tricolorul: „Astăzi când primăvara învinge iarna, viața învinge moartea și începe un nou ciclu vital am hotărât să dezvelim bustul unui erou al țării noastre care a intrat în eternitate prin sacrificiul său pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială a tinerului stat R. Moldova. Pe data de 13 de-

„Soarta UST a fost marcată de încercări grele, în care doar calitățile umane de înaltă valoare și capacitatea de a lupta atunci când mulți renunță a asigurat continuitatea unor școli științifice autentice. Aceste momente anevoioase au dezvoltat un spirit de solidaritate deosebit la membrii corpului didactic și la studenți, bazat pe curaj și onestitate. Astăzi mai mult ca oricând avem nevoie de solidaritate și spirit de responsabilitate civică, iar pentru aceasta este important ca tinerele generații să cunoască trecutul, mai ales după exemplele eroilor neamului.

Considerăm o datorie și o onoare pentru noi de a cinsti memoria martirilor neamului. În baza Ordinului 231 din 3 decembrie 1996 al Ministerului Afacerilor Interne, sergentul-major de poliție Ghenadie Iablocichin a fost inclus în lista de vecie a Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială. În acest context instalarea bustului eroului Ghenadie Iablocichin în curtea UST este un gest de omagiu și onoare eternă adusă eroilor căzuți în luptele pentru apărarea integrității și statalității Republicii Moldova”, – a concluzionat rectorul.

Primul președinte al Republicii Moldova, **Mircea Snegur**, care conducea republica în timpul războiului de pe Nistru, a subliniat că acest război a fost unul nedrept, iar oamenii au fost atacați mișelește. „Detașamentul de Polițiști cu Destinație Specială se îndrepta spre Dubăsari, în ajutorul Comisariatului de Poliție, asediat de separatiști. După trecerea podului, la intersecția Dubăsari-Grigoriopol, ei au fost atacați mișelește de către cei care și până atunci provocau diferite conflicte cu folosirea armelor de foc. S-a întâmplat ceea ce de ce ne temeam cel mai mult – au apărut primele jertfe omenești. Această veste tristă m-a găsit la Minsk, de unde trebuia să zbor la Kiev, eram într-o deplasare cu treburile statului. Bineînțeles că m-am întors imediat acasă și cu eforturi comune am reușit stoparea escaladării acelei tragedii. Și totuși, după cum s-a constatat ulterior, acesta a fost un preludiviu trist al războiului care mocnea și pe care-l pregăteau cei de la Tiraspol și care l-au și declanșat la 2 martie 1992, având deplină susținere politică, logistică, militară și de tot felul din partea cercurilor ostile din Federația Rusă. Ghenadie Iablocichin, precum și camarazii săi, **Valentin Miriniuc**, **Gheorghe Cașu**, **Mihail Arnăuț**, au fost deplânși de întreaga țară, înmormântați cu onoruri statale și militare în zi de doliu”, a declarat **Mircea Snegur**.

A urmat dezvelirea bustului eroului, la monument au fost depuse de către cei prezenți coșuri și

zvrătitul din provincie

nească — erană”

fiecare număr, își bat joc de UE, ția noastră păduchioasă, așa cum tatorul său. Toate știrile sunt supraflând că ele aparțin unor agenții e de această camarilă vânzătoare l observă lesne că „termenii foloormană [și de celelalte agenții] fac M. Conțiu, I. Berlinschi, V. Stati (publicației), B. Târdea...”

ușită de minciuni, antiguvernaiar putoarea ei antiromânească se ntreb nedumerit: oare autoritățile zi sunt supuse unui vandalism de de apoteoze slinoase a tot ce-i României cum privește la trea-enuncheată nu de un ziar rusesc, ci de „Moldova suverană”? O ertător de opinie obiectivă despre șiri fac atât de multe! Oare nu e rțat în țara lui pe acest zoil de l tragă la răspundere penală pendresa lui Gr. Vieru, că i-a scurtat ai întreabă nimeni câtă otravă, cu ima poetului), asemenea ticăloșii eagul nostru chiar în timpurile de e.

dezolat de datul nostru ancestral: ublici baltice, care au avut și ele mite conaționalilor lor mancurți i hal de pământul și oamenii lor? ta, ruptă de trunchiul Țării, să fie imba cotropitorilor, ci și în limpe care le punem în fiecare zi entulu? Oare am degradat noi în să ne salutăm, mergând pe străloșca care, prin trădare, a amânat multe decenii, cu un Stati, care telectuali terfeliți pentru treizeci cu un Conțiu, care întruchipează Prut?! Îmi vine să răcnesc: i-ați dragă, că rușinile noastre ne sunt

Gheorghe CALAMANCIUC

decembrie 1991 un detașament al batalionului de poliție

ment au fost depuse, de către cei prezenți, coșuri și jerbe de flori.

cu destinație specială în cadrul căruia era și sergentul-major de poliție Ghenadie Iablocichin s-a deplasat spre orașul Dubăsari în ajutorul colaboratorilor secției de poliție a comisariatului asediați de gardiștii transnistrieni. Lângă satul Lunga, la intersecția drumurilor Dubăsari-Grigoriopol, detașamentul a nimerit într-o ambuscadă: din clădirea postului de poliție rutieră asupra automobilului a fost deschis foc de mitraliere. Sergentul-major de poliție Ghenadie Iablocichin a sărit din automobil, a ocupat poziția de luptă și a deschis foc pentru a-și acoperi camarazii și a sustrage atenția gardiștilor, dând astfel posibilitate colegilor de a ocupa pozițiile de luptă și a se apăra. Focul de mitraliere i-a curmat viața. Prin Decretul din 24 august 1992 al președintelui R. Moldova, Mircea Snegur, sergentul-major de poliție Ghenadie Iablocichin a fost decorat post-mortem cu Ordinul „Ștefan cel Mare”.

Dl rector **Eduard Coropceanu** a mai dezvăluit că prin voia soției Universitatea de Stat din Tiraspol este amplasată tocmai pe strada Ghenadie Iablocichin, intersecție cu mare semnificație pentru Universitate, care chiar și-n timpul războiului rămânea unica instituție din inima Tiraspolului care avea arborat deasupra Tricolorul păzit cu sfințenie de către profesori și studenți până în momentul ocupării forțate a Universității de către gardiști înarmați, semn că Universitatea se subordona instituțiilor constituționale ale Republicii Moldova. Domnia Sa a mai amintit și de momentul când Guvernul Republicii Moldova hotărăște să evacueze provizoriu UST în municipiul Chișinău, plasând-o în fostul bloc de studii „Alexe Mateevici” în str. Kubani, 5, actuala str. Ghenadie Iablocichin, 5. Pentru devotament față de țară, curaj și patriotism, UST a fost decorată cu ordinul militar „Credință Patriei”, clasa I.

„Acest monument are o semnificație profundă atât educativ-patriotică, pentru că de azi înainte pe lângă el vor trece sute, mii de studenți. Bustul acesta ne mobilizează pe noi toți, veteranii de război aici prezenți în jurul unei valori, valori pe care le-a împărtășit Ghenadie Iablocichin”, a spus consilierul prim-ministrului Republicii Moldova, dl general **Ion Coropceanu**.

Au mai luat cuvântul: dr. **Elena Belei**, secretar de stat în domeniul cercetării, care a subliniat că „este o rană care încă nu s-a cicatrizat, războiul a început înainte de 2 martie”, generalul **Dorin Purice**, secretar de stat al Ministerului Afacerilor Interne; **Oleg Bădărău**, locotenent-colonel de poliție, veteran de război, decorat cu Ordinul „Ștefan cel Mare”, comandantul operațiunii speciale în care a căzut Ghenadie Iablocichin, care a evidențiat că Ghenadie Iablocichin a fost „un băiat foarte cuminte, un băiat foarte liniștit, bine pregătit fizic, deștept și familist bun. În pofida faptului că n-am fost pregătiți de evenimentele care ne așteptau, moral și psihologic ne dădeam seama de toate lucrurile”.

Colegii de breaslă adunați în jurul monumentului au spus că Ghenadie Iablocichin era nu doar un simplu coleg, dar și un prieten foarte bun.

Noaptea de 13 decembrie 1991 a rămas o amintire dureroasă și pentru soția eroului căzut pe câmpul de luptă la doar 26 de ani. „Pentru noi este foarte important că lumea își amintește de soții noștri, care și-au dat viața pentru patrie. Bine că a lăsat în urmă nu doar o amintire, dar și un copil, care continuă să trăiască și să se bucure de viață”, a spus soția, **Olga Iablocichin**.

Bustul tânărului polițist a fost realizat timp de două luni de sculptorul **Veaceslav Jiglichi**.

Nina JOSU